

Sygn. akt I C 3072/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech Zatorski

Protokolant Natalia Całka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 listopada 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. W. kwotę 6.138,50 zł (sześć tysięcy sto trzydzieści osiem złotych pięćdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 15.12.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

II. powództwo dalej idące w tym co do odsetek za wcześniejszy oddała;

III. rozstrzygnięcie o kosztach pozostawia referendarzowi sądowemu z uwzględnieniem wygranej powoda w 81%.

Sygn. akt I C 3072/15

UZASADNIENIE

M. W. domagał się zasądzenia od (...) S.A. w W. kwoty 7.561,95 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10.12.2015r. do dnia zapłaty oraz obciążenia pozwanego kosztami procesu (k.2).

Powód podał, że w dniu 27.09.2015 r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej. W wyniku zdarzenia samochód, którego leasingobiorcą jest powód (jednak zawarł z leasingodawcą umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania za skutki w/w kolizji), został uszkodzony na kwotę 22.364,89 zł / brutto/, co powód ustalił w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy, za co zapłacił 650 zł, gdyż pozwana wyceniła wartość szkody na 15.785,04 zł /brutto/. Ponadto powód poniósł koszt najmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.878,20 zł, a pozwana ustaliła koszty z tego tytułu na kwotę 2.546,01 zł. Powód domaga się zatem odszkodowania w wysokości różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z kosztorysu niezależnego rzeczoznawcy i kosztorysu pozwanej, a ponadto zwrotu kosztów zlecenia opinii prywatnej oraz różnicy kosztów najmu pojazdu zastępczego. Domaga się także odsetek, należnych od 10.12.2015r. bowiem w tej dacie przesłał pozwanej wyliczenie szkody (k.3-5).

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa (k. 34). Wskazała, że świadczenie należne powodowi odpowiada wartości szkody wg cen rynkowych, zaś opinia zlecona przez powoda nie określa kosztów przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, lecz szacuje maksymalną wartość szkody (k. 34-35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 27.09.2015r. samochód V. (...), którym kierował powód, został uszkodzony w kolizji drogowej, której sprawca posiadał ubezpieczenie OC u pozwanej.

Bezsporne

Po kolizji powód zgłosił szkodę pozwanej, a ta po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie kalkulacji z dnia 12.10.2015r., decyzją z dnia 06.11.2015r., podtrzymaną dnia 23.11.2015r., wyceniła szkodę na kwotę 15.785,04 zł. Ponadto przyznała powodowi zwrot kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w kwocie 2.546,10 zł.

Natomiast powód ustalił w drodze opinii niezależnego rzeczoznawcy z dnia 25.11.2015r., że wysokość szkody wynosi 22.364,89 zł. Za sporządzenie opinii prywatnej powód zapłacił 650 zł.

Ponadto po kolizji powód wynajął samochód zastępczy marki V. (...). Koszty najmu tego pojazdu za 18 dni wyniosły 2.878,20 zł /brutto/.

Dowód:

- decyzja pozwanej – k. 12,
- opinia prywatna – k. 13-20,
- kalkulacja (...) – k. 21-25,
- faktura za opinię – k. 26,
- umowa wynajmu – k. 28-29
- faktura za wynajem – k. 27.

Pismem z daty 10.12.2015r., odebrany przez pozwaną 14.12.2015r., powód powołując się na opinię prywatną z 25.11.2015r. wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 7.561,95 zł

Pozwana nie uwzględniła roszczeń powoda.

Dowód :

- pismo powoda - k.30, (z dowodem odbioru – k. 55),
- pismo pozwanej z 05.01.2016r. – k. 52.

Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powoda, z użyciem części typu "O" (części typu (...) nie były dostępne do naprawy tego pojazdu) wynosi 20.941,44 zł /brutto/.

Natomiast czas naprawy tego pojazdu wynosi 14 dni roboczych, tj. 18 dni kalendarzowych.

Dobowa stawka najmu pojazdu zastępczego klasy uszkodzonego pojazdu wynosi 130 zł /netto/.

Dowód :

- opinia biegłego k. 163-173.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie niemal w całości.

Zgodnie z art. 361§ 1 k.c. zobowiązany do naprawienia szkody ponosi odpowiedzialność za normalne następstwa zachowania, z którego szkoda wynikła; uprawniony w tych granicach może domagać się zwrotu tego, co utracił i korzyści, jakie mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzono (§ 2). Natomiast stosownie do art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu

poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Stosownie zaś do § 2 w/w przepisu - jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Ubezpieczyciel natomiast ponosi odpowiedzialność za zdarzenie objęte stosowną umową, w tym obowiązany jest do wypłaty należnych uprawnionemu świadczeń (art. 805 k.c.).

Bezsporne między stronami było, że pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki kolizji, której sprawca posiadał polisę OC u pozwanej. Spór dotyczy wysokości należnego odszkodowania, w tym, czy pozwana właściwie przyjęła rodzaj i wartość części zamiennych oraz kosztów robocizny niezbędnych do doprowadzenia pojazdu powoda do stanu sprzed zdarzenia skutkującego szkodą, a także, czy prawidłowo określiła wysokość stawek najmu pojazdu zastępczego.

Ustaień w sprawie dokonano głównie na podstawie opinii biegłego, z której wynika, że naprawa pojazdu powoda z użyciem części typu O (albowiem części typu (...) nie były dostępne) wyniosłaby 20.941,44 zł, a uzasadniony technologicznie czas tej naprawy wynosi 18 dni, natomiast najem pojazdu zastępczego analogicznego do tego, który użytkował powód, to koszt 130 zł /netto/ dziennie. Wobec powyższego w pierwszym rzędzie zwrócenia uwagi wymaga znaczna dysproporcja w wycenie szkody przez biegłego w stosunku do kosztorysu pozwanej, a przy tym zbieżność tej wyceny z opinią niezależnego rzeczoznawcy wykonaną na zlecenie powoda. Opinia tzw. prywatna stanowi jedynie dowód z dokumentu prywatnego, jednakże obrazuje poziom dysproporcji w kalkulacji pozwanej, a jednocześnie wskazuje na racje powoda w kwestionowaniu jej stanowiska i konieczność sądowego dochodzenia praw. Ponadto opinia biegłego wskazuje na koszty wynajmu pojazdu zastępczego wg stawek powoda, nie zaś wg kalkulacji pozwanej.

Opinia biegłego wyjaśnia przy tym to, czego nie uwzględniły zarówno opinia prywatna, jak i kalkulacja pozwanej, ze wskazaniem na: robocizną – k. 165 i 166, typ i ceny części zamiennych – k. 167, kalkulację naprawy z uwzględnieniem napraw ogólnych i prac lakierniczych – k. 167-168, a w efekcie sumarycznym wyliczeniem szkody na kwotę 20.941,44 zł (k. 168). Ponadto obliczono koszt najmu pojazdu zastępczego – k. 170, a także konieczny czas naprawy – k. 172.

Opinia ta sporządzona została przez osobę o stosownej wiedzy fachowej i doświadczeniu zawodowym w kwestiach dla sprawy istotnych a wymagających wiadomości specjalnych. Przy opiniowaniu biegły należycie i wszechstronnie rozważył okoliczności sprawy. Strony nie zgłosiły uwag do opinii – k. 194 i 195. Sąd nie znajduje więc podstaw do kwestionowania opinii biegłego i uznaje tę opinię za dowód pewny stanowiący podstawę ustaień w sprawie.

W konsekwencji za wiarygodne uznano też dalsze dowody, w szczególności zeznania powoda, a także przedstawione przezeń dowody z dokumentów, w szczególności opinii prywatnej, umowy najmu i faktury za tę usługę.

Jeżeli zatem pozwana generalnie zaniżyła odszkodowanie należne powodowi, bowiem wartość szkody wyliczona przez biegłego jest zdecydowanie bliższa wartości z opinii prywatnej, aniżeli kalkulacji pozwanej, działania podjęte przez powoda w celu wyjaśnienia sprawy i ustalenia rzeczywistej wartości szkody, w szczególności zlecenie tzw. opinii prywatnej, były zasadne, co oznacza akceptację żądania kosztów tej opinii (650 zł).

Analogicznie koszty najmu pojazdu zastępczego wyliczone przez biegłego, odpowiadają kosztom faktycznie poniesionym przez powoda, zatem słusznie domaga się różnicy pomiędzy w/w kosztami a tymi, które wyliczyła pozwana, tj. 332,10 zł (2.878,20 – 2.546,10).

Z kolei, jakkolwiek biegły wyliczył koszty naprawy nieco poniżej kosztów wskazywanych przez powoda na podstawie opinii prywatnej, bowiem 20.941,44 zł (a nie 22.364,89 zł), powód tego nie kwestionuje (k. 195), a zatem odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy wynosi 5.156,40 zł (20.941,44 – 15.785,04).

Całość słusznych żądań powoda zamyka się więc kwotą 6.138,50 zł (tj. 5.156,40 + 650 + 332,10), co daje wygraną w 81%. Dalej idące powództwo podlega oddaleniu.

Zasadność żądania głównego czyni też zasadniczo zasadnym roszczenie odsetkowe (art. 481 k.c.), z uwzględnieniem wprowadzenia z dniem 01.01.2016r. kategorii odsetek za opóźnienie. Odsetki należą się jednak od 15.12.2015r. tj. od dnia następnego po doręczeniu pozwanej prywatnej opinii powoda, która zasadniczo okazała się słuszna, a została zlecona z uwagi na wątpliwości powoda co do realnej wysokości szkody, zaś pozwana już wcześniej przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, które dało jej podstawy do wydania decyzji w sprawie. Odsetki za okres wcześniejszy są chybione.

Orzeczenie o kosztach pozostawiono referendarzowi sądowemu z uwagi na konieczność dokonywania szczegółowych rozliczeń, z uwzględnieniem 81% wygranej powoda.